

COSETES

Benoît Coquil (Bretanya, 1989) va estudiar a l'Escola Normal Superior de Lió. Actualment és professor associat a la Universitat de Picardia Jules Verne, on ensenya castellà i civilització i literatura llatino-americanes. És autor de diversos assajos. La seva primera novella, *Cosetes*, va ser nominada al Premi Femina des Lycéens 2023.

Marta Marfany (Barcelona, 1973) és traductora i professora de la Facultat de Traducció de la Universitat Pompeu Fabra. Ha traduït autors clàssics de la literatura francesa, com Émile Zola, Honoré de Balzac, Paul Valéry, Samuel Beckett, Théophile Gautier i Guy de Maupassant, i també autors contemporanis, del francès i de l'anglès, entre els quals Philippe Delerm, Jérôme Ferrari, Robert Coover i Margaret Atwood.

Le Monde – «Entre el documental i el conte infantil, aquesta novella està concebuda per una ploma brillant, lleugera com una bombolla de xampany, que en cap cas n'altera la profunditat didàctica.»

Les Inrockuptibles – «Una primera novella emocionant. Documentada i, fent honor al tema, sovint psicodèlica i hilarant.»

Lire – «Entre emanacions de copal, Benoît Coquil enllaça magistralment la bellesa i el misticisme mazateca amb un descobriment considerable del segle xx.»

RFI – «Us portarà a un viatge Technicolor, apassionat i erudit, oníric —sovint psicodèlic—, entre els Estats Units, Mèxic, Suïssa i França. Vertigen i al·lucinacions assegurades.»

Biba – «L'autor ha fet una narració palpitant —entre el relat picaresc i el document històric— que ens atrapa i ens meravella.»

Brut – «A la seva sorprenent primera novella, *Cosetes*, Benoît Coquil explica com la cultura occidental es va apoderar d'una tradició ancestral mexicana per desenvolupar el turisme i promoure la “disneylandització” del món.»

Kimamori – «El lector es delecta, passa les pàgines a gran velocitat i devora una història que cada vegada té més suspens. Ens vinculem amb els personatges, després ens desesperem davant el destí que els empeny i el futur que sembla que els espera, inculcat a cada pas, entre línies. També es considera de forma intelligent el lloc que ocupa la dona: la que va originar la investigació científica al voltant d'aquests bolets singulars serà, en definitiva, la gran oblidada de la història.»

Benoît Coquil

COSETES

Traducció del francès de Marta Marfany

ASTROLABI, 18

EDICIONS DEL PERISCOPI

Títol original: *Petites choses*

© Benoît Coquil, 2023

© Editions Payot & Rivages, 2023

Primera edició: maig del 2025

© de la traducció: Marta Marfany, 2025

© del disseny de la coberta: Tono Cristòfol

© de la il·lustració de coberta: The Nature Notes / Alamy Stock Photo

© de la fotografia de l'autor: Michel Coquil

© d'aquesta edició: Edicions del Periscopi SLU, 2025

Publicat per Edicions del Periscopi SLU

info@periscopi.cat | Web: www.periscopi.cat

Facebook: www.facebook.com/Periscopi

X: x.com/Ed_Periscopi | Instagram: [@edicions_del_periscopi](https://www.instagram.com/edicions_del_periscopi)

Impressió: Romanyà Valls, Capellades

Imprès a Catalunya – *Printed in Catalonia*

Edició a càrrec d'Aniol Rafel, Andrea Rovira i Marta Rubirola

Correcció: Miquel Saumell Santauegènia, Òscar Lozano

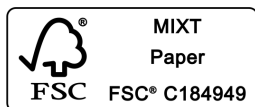
i Núria Saurina Eudaldo

Disseny de la col·lecció i maquetació: Tono Cristòfol

Dipòsit legal: B 8254-2025

ISBN: 978-84-19332-93-6

Aquest llibre s'ha imprès amb un paper òfset cru de noranta grams
i ha estat compaginat amb la tipografia Caslon Pro.

Tots els drets reservats. Queda rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del copyright, sota les sancions establertes per la llei, la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment, inclosos la reprografia i el tractament informàtic, i la distribució d'exemplars mitjançant el lloguer o préstec públics.

Sumari

I. <i>A short cut to mushrooms</i>	19
II. <i>Huautla Wonderland</i>	117
Nota de la traductora.....	241

Als meus pares

Les drogues ens avorreixen amb el seu paradís.
Que ens donin més aviat una mica de saber.
No som una època de paradís.

HENRI MICHAUX, *Connaissance*
par les gouffres

Vet aquí el Psilocybe.

El Psilocybe que creix dret, s'alça sobre la terra, no gaire amunt.

Psilocybe el discret no és gaire cosa. Passa desapercebut. Un cos prim, llarguerut, d'una sola peça, amb un senzill barret marró beix terrós al capdamunt, una mica desgastat de les vores. El trobareu normalment prop d'un camp de blat de moro o bé en una praderia, a recer del sol. El Psilocybe, com tots els altres, s'està a l'ombra. I com tots els altres, hi és tot just uns dies, després de la pluja. Està de pas i prou.

No és gens cridaner, el Psilocybe. Res a veure amb l'*Amanita muscaria* i el seu barret vermell amb puntets blancs, directament sortit d'un conte infantil.

Sota l'aparença d'individu banal, però, amaga molt bé el seu joc. Sota la capa i el barret color de terra, malgrat la curta estatura i la silueta filiforme, el

Psilocybe és com un mag. Higròfan, la pell li canvia de color segons el temps que fa. Si insistiu a seguir-li el rastre, vigileu. Té múltiples poders.

El Psilocybe no us concedirà cap desig de bona sort, ni us oferirà la joventut eterna. El Psilocybe no és aquesta mena de geni benefactor. Obrarà en vosaltres segons li plagui, en la foscor, en la claror, o bé en el gris d'entremig. Vosaltres no decidireu gairebé res.

Segur que farà que el cor se us embali o que se us alenteixi, us dilatarà les pupil·les. Sempre va així. Potser us farà conèixer l'eufòria i les llàgrimes. No us ensenyarà res seu, més aviat us farà veure-hi dins vostre.

Potser us ensenyarà els vostres morts, els que hi eren abans que vosaltres. Els vostres morts i també la vostra mort futura. Serà esgarriós o us calmarà, no es pot saber per endavant.

Si teniu un més-enllà, el Psilocybe us hi farà accedir. Us farà tutejar el vostre déu, els vostres déus.

Si creieu en el temps dels rellotges, en el temps regular reglat rectilini dels rellotges, el Psilocybe el farà líquid i sinuós com un rierol, el farà espessir, el tornarà sòlid, gasós, transformarà les hores en segons.

Si creieu en els contorns de la vostra persona, el Psilocybe els abolirà. El Psilocybe us amplificarà, aixecarà les barreres frontereres del vostre remenut ego, us farà arbre entre els arbres. Oblidareu què us distingeix de la cadira que us aguanta, de l'aire que

us omple, de la pluja que us cau a sobre, de la mosca que es posa en vosaltres. El Psilocybe us farà còsmics.

De tot això n'és capaç, malgrat els seus cinc o deu centímetres, malgrat el posat de com aquell qui res. De tot això no decidireu res.

El Psilocybe ve de Mèxic. És allà on tot comença. Els antics, en nàhuatl, en deien *teyuintinanàcatl*, «el que embriaga», o bé *teonanàcatl*, «carn dels déus».

És al voltant de Psilocybe l'impertorbable, el que sempre ve després de la pluja, Psilocybe l'embriagador, que gira aquesta història. Hi orbitaran tots, al voltant del seu peu dret i prim: xamans, bruixots, investigadors, alquimistes, espies, hippies, savis i bojós, déus i diables. Acosteu-vos a veure el Psilocybe, petit com un rupit. Ajupiu-vos per collir-lo i veureu giravoltar, embriagats d'ell, els histrions del segle passat.

Acosteu-vos i ho descobrireu.